

forenede Dampskibsselskab, i alt væsentligt paa danske Hænder. Men hvis dette var Tilfældet ved Krigens Begyndelse, af hvilken Karakter er da Forretningerne med Selskabets Aktier i Krigens Tid? Forholdet er, som det offentlig er meddelt, dette, at den højtærede Ministers Konsortier drev denne Forretning indtil Foraaret 1916, og i selve Krigens Tid har dette altsaa ikke kunnet have nogen som helst Forbindelse med Ønsket om at sikre Selskabet for dansk Kapital og lukke tysk Kapital ude, det Forhold, hvis Betydning Ministeren understregede. Dernæst sagde den højtærede Minister, at han havde ønsket, der skulde finde en Undersøgelse Sted. Et Øjeblik efter erklærede han, at han ikke paa nogen Maade havde blandet sig i, hvad der foregik, og derfor havde han heller ikke opfordret Justitsministeren til at offentliggøre eller forelægge Rigsdagen Resultaterne af denne Undersøgelse. Ministeren har altsaa paa et Punkt grebet ind, begærende og ønskende en Undersøgelse, men efter at denne Undersøgelse var foregaaet, og efter at den i Stedet for at kaste Lys over Spørgsmaalene gennem den korte Meddelelse, der fremkom, havde rejst Spørgsmaalene med ny Styrke, har Ministeren ikke ønsket, at der skulde komme til at foreligge en virkelig Redegørelse overfor Rigsdagen, og han bidrager heller ikke i dette Øjeblik dertil.

Den højtærede Minister udtaler her, at hans private Forhold ikke vedkommer Offentligheden. Nej, den højtærede Ministers private Forhold vedkommer ikke Offentligheden, men det vedkommer Offentligheden, naar der drives Forretninger i et Selskabs Aktier af dette Selskabs Direktør. Selskabets Direktør kan nok saa meget komme og sige, at han har intet ondt tilsetigt dermed — selvfølgelig ikke —, at han tror ikke, han har skadet Selskabet — nej, naturligvis ikke —, men selve denne Ting, at et Selskabs Forretninger drives paa saadan Maade, at dets Direktør selv handler med dets Aktier, er efter en vidt udbredt Opfattelse en særdeles skadelig, for Forretningens livet uheldig Ting. Forholdet er endvidere dette, at der i dette Tings Fler-tal utvivlsomt hersker den Opfattelse, der, saa vidt jeg har forstaaet, ogsaa har været Regeringens Opfattelse, indtil disse Forhold blev fremdraget, at den kommende Aktielovgivning burde gøre saadan Forretning i eget Selskabs Aktier strafbar, saaledes som den er det i adskillige andre Landes Lovgivning. Saa længe den højtærede Minister sidder i Regeringen med

disse Handlinger som Baggrund og denne Sag saa lidet oplyst, som den i Øjeblikket er, vil Regeringen være forhindret i at gennemføre en Lov om Aktievæsenet, der i saa mange Henseender er saa overmaade haardt tiltrængt, med det Indhold, der ønskes fra Rigsdagens Side og formentlig ogsaa hidtil har været ønsket fra Regeringens egen Side.

Jeg ser da ikke rettere, end at jeg maa gentage Opfordringen til den højtærede Minister om at yde virkelige Oplysninger om Karakteren af de Konsortier, i hvis Forretninger han som Selskabets Direktør har deltaget, Antallet, Omfanget, Tidspunkterne, Besked om, hvorvidt det fædrelandsmæssige Formaal, han har skudd i Forgrunden, ved en enkelt Lejlighed kan have nogen som helst Betydning for alle disse Konsortier og for alle de Forretninger, som de paagældende Konsortier har sluttet. Saa længe Ministeren ikke har ydet en saadan Oplysning, maa han finde sig i, at den offentlige Mening i dette Land standser ved den Opfattelse, at Ministeren har saadanne Handlinger bag sig, at hans og Regeringens Anseelse ikke kan taale, at disse forelægges Offentligheden.

Stauning: Det socialdemokratiske Partis Opfattelse af det Lovforslag, som i Dag er til Behandling, er kendt fra forrige Samling, og jeg fandt ikke Anledning til, før den højtærede Udenrigsminister selv havde udtalt sig, at indlade mig paa Forhandlinger ved denne Lejlighed. Det var upaakrævet af saglige Grunde, og det var rimeligt, at den højtærede Udenrigsminister selv gjorde Begyndelsen, saaledes som det nu er sket. Jeg maa overfor de Bemærkninger, der er fremkommet fra Udenrigsministeren, sige, at jeg personlig ikke føler og jeg tror heller ikke Offentligheden vil føle nogen Beroligelse ved den Redegørelse, skal det vel kaldes, som nu i Dag er fremsat. Den Adfærd, som det er oplyst, Udenrigsministeren har udvist, er af en saadan Art, at den i forskellige Lande er strafbar. Den var det efter Lovgivningen ikke herhjemme; men det forekommer mig, at Udenrigsministeren ikke derfor er berettiget til at mene, at det er et rent privat Forhold, som han ikke skylder Offentligheden nærmere Regnskab for.

Det er oplyst, at Udenrigsministeren har spekuleret sammen med Glückstadt, den retsligt tiltalte Bankdirektør, som i disse Dage forhøres sammen med en Række andre tiltalte om de Transaktioner, Landmandsbanken har været inde i. Udenrigs-